

Nr 15.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående livränta till N. O. H. Blom; given Stockholms slott den 9 januari 1948.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Allan Vougt.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9 januari 1948.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anmäler chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Vougt, fråga om utgivande av livränta åt N. O. H. Blom och anför därvid följande.

I samband med militära vägförbättringsarbeten vid Västra Vuono i närheten av Haparanda inträffade den 30 september 1944 en sprängningsolycka, varvid värnpliktige nr 604—60—1934 N. O. H. Blom, vilken vid tillfället fullgjorde militärtjänstgöring, erhöll så svåra skador att det högra ögat måste bortopereras och synen på det vänstra ögat i det närmaste gick förlorad. Om-

ständigheterna vid sprängningsolyckan ha varit föremål för undersökning vid krigsrätt. Det framkom därvid, att olyckan föranletts genom användning av snabb krutstubin (utvändigt röd) i stället för vanlig krutstubin (utvändigt svart). Varken Blom eller någon av det vid arbetena närvarande befälet hade ägt kännedom om den röda stubinens särskilda egenskaper. Vederbörande krigsfiskal framställde icke något yrkande i målet. Ehuru någon viss person icke syntes kunna göras ansvarig för den inträffade olyckshändelsen, torde denna dock vara att tillskriva bristande instruktion eller förbiseende från vederbörande militära chefers sida.

I anledning av det inträffade har riksförsäkringsanstalten utbetalat sjukpenning till Blom för tiden den 31 december 1944—den 31 mars 1945 med 509 kronor 60 öre samt tillerkänt honom livränta med 1 440 kronor, beräknad efter en årlig arbetsförtjänst av 2 160 kronor och en invaliditetsgrad av 100 %, att — jämte dyrtidstillägg i förekommande fall — utgå från och med den 1 april 1945, ävensom ersättningstillägg att utgå från och med den 1 juli 1946 med 1 284 kronor för år.

Hos arméförvaltningens tygavdelning har *Blom* framställt krav på ersättning av kronan i anledning av det inträffade och därvid slutligen yrkat *dels* följande engångsbelopp, nämligen för vissa resekostnader 47 kronor 20 öre, för sveda och värk 2 000 kronor, för lyte och framtida men 10 000 kronor, för läkarintyg 10 kronor samt för ombudsarvode 150 kronor, *dels ock* livränta, för tiden från och med den 21 december 1944 beräknad efter en årsinkomst av för år 1944 4 000 kronor, för år 1945 4 191 kronor samt för år 1946 och följande år 4 340 kronor.

I anledning av Bloms framställning ha *försvarets civilförvaltning* och *arméförvaltningen* (tygavdelningen) i skrivelse den 8 april 1947 anmält att, då Blom icke kunde anses ha själv varit medvällande till olyckan och därvid uppkomna skador, ämbetsverken — i likhet med försvarets skaderegleringsnämnd som avgivit yttrande i ärendet — ansett kronan vara rättsligen skadeståndsskyldig gentemot Blom. Ersättningsbeloppen ha funnits skäligen, dock att ersättning icke syntes böra utgå för tiden före den 31 december 1944. Ersättning för tiden från och med sistnämnda dag till och med den 31 mars 1945 har ansetts böra utgå i form av ersättning för förlorad arbetsförtjänst. Ämbetsverken ha därför hemställt, att Kungl. Maj:t måtte *dels* tillerkänna Blom engångsersättning för avsedda resekostnader och läkarintyg med 57 kronor 20 öre, för förlorad arbetsförtjänst under tiden den 31 december 1944—den 31 mars 1945 med 549 kronor 26 öre, för sveda och värk med 2 000 kronor, för lyte och framtida men med 10 000 kronor samt för ombudsarvode med 150 kronor ävensom livränta för tiden från och med den 1 april 1945 intill den 1 juli 1948, att utgå med 3 143 kronor 25 öre för tiden den 1 april—den 31 december 1945 och med 4 340 kronor för år räknat under tiden den 1 januari 1946—den 30 juni 1948, med avdrag för livränta och ersättningstillägg från riksförsäkringsanstalten, dock ej å livräntan utgående dyrtidstillägg, *dels ock* föreslå riksdagen att tillerkänna Blom livränta för tiden från och med den 1 juli 1948 enligt förut angivna grunder.

Statskontoret har i utlåtande den 13 maj 1947 förklarat sig icke ha något att erinra mot bifall till framställningen. Ämbetsverket har, på sätt tidigare skett i liknande fall, funnit föreskrift böra meddelas därom, att å det tillstyrkta livräntebeloppet icke må åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser eljest tillkommer pensionstagare.

Genom beslut den 6 juni 1947 har Kungl. Maj:t medgivit, att till Blom finge utbetalas engångsersättning med 12 756 kronor 46 öre ävensom livränta för tiden intill den 1 juli 1948 i enlighet med vad myndigheterna sålunda föreslagit. Härjämte förklarade Kungl. Maj:t Sig vilja framdeles meddela beslut rörande frågan om livränta för tiden därefter.

Departementschefen. I likhet med myndigheterna finner jag, att kronan bör utgiva särskild ersättning på grund av ifrågavarande skada. Av riksdagen bör utverkas medgivande att ersättningen må gäldas av anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. På sätt tidigare i likartade fall ägt rum bör föreskrift meddelas därom, att å ersättningsbelopp icke må åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser tillkommer pensionstagare.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att på grund av förutnämnda olycksfall må till N. O. H. Blom från och med den 1 juli 1948 från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. utbetalas årlig livränta med 4 340 kronor — dock med avdrag för vad Blom på grund av olycksfallet uppbär i livränta från riksförsäkringsanstalten, därå utgående dyrtidstillägg ej medräknat — med iakttagande att å den sålunda bestämda livräntan icke må åtnjutas någon sådan tilläggsförmån, som enligt gällande bestämmelser eljest tillkommer pensionstagare.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Stig Roswall.
